

διώκειν 1. Σπρώχνω, push, Ἐμπεδοκλῆς 115.9 αἰθέριον μὲν γὰρ σφε μένος πόντονδε διώκει. Πρβλ. ἐπείγειν 2 (ἀντίθ. φεύγειν). Ἐπιδιώκω/ἐπιζητῶ, pursue, Δημόκριτος 157 τοὺς πόρους διώκειν, ἀφ' ὧν τὰ μεγάλα καὶ λαμπρὰ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις 203 ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν.

δνοφόμεναι. Σκοτεινός, dark, Ἐμπεδοκλῆς 21.5 ὄμβρον δ' ἐν πᾶσι δνοφόμεναι τε ῥιγαλέον τε. Πρβλ. ἀδαής.

δοιός. Διπλός, double, Παρμενίδης 1.7 (δοιοῖς γὰρ ἐπείγετο δινωτοῖσιν κύκλοις ἀμφοτέρωθεν) Ἐμπεδοκλῆς 17.3 δοιὴ δὲ θνητῶν γένεσις, δοιὴ δ' ἀπόλειψις.

δοκεῖν 1. Νομίζω/ἔχω τὴ γνώμη, suppose, Ξενοφάνης 14 ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσιν γεννᾶσθαι θεοὺς Ἡράκλειτος 17 οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὅκοσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἑωυτοῖσι δὲ δοκέουσιν. || **δοκεῖ (μοι).** Διογένης 1 δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι τὴν ἀρχὴν ἀναμφισβήτητον παρέχεσθαι 2.1 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ... πάντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι 5.1 καί μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων 5.3 αὐτὸ γὰρ μοι τοῦτο θεὸς δοκεῖ εἶναι καὶ ἐπὶ πᾶν ἀφίχθαι 8 ἀλλὰ τοῦτο μοι δῆλον δοκεῖ εἶναι, ὅτι καὶ μέγα καὶ ἰσχυρόν... ἐστὶ Δημόκριτος A 151.15 (DK II 125,15) δοκεῖ δέ μοι, ὄνον ἵππον βιασαμένου κατὰ τύχην κυῆσαι, μαθητὰς δὲ ἀνθρώπους τῆς βίας ταύτης γεγεννημένους 259.2 οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι ποιεῖν 277.2 ὅτεω χρήμη τεὰ ἐστὶ παῖδα ποιήσασθαι, ἐκ τῶν φίλων τεύ μοι δοκεῖ ἄμεινον εἶναι Ἀρχύτας 1.1 καλῶς μοι δοκοῦντι τοῖ περὶ τὰ μαθήματα διαγνώμεναι 2. Φαντάζομαι, imagine, Ἡράκλειτος 27 ἀνθρώπους μένει ἀποθανόντας ἄσσεια οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέουσιν 3. Δίνω τὴν ἐντύπωση, appear, Ἡράκλειτος 5 μαίνεσθαι δ' ἂν δοκοίη, εἴ τις αὐτὸν ἐπιφράσαιτο οὕτω ποιέοντα 4. Φαίνομαι, seem, Μέλισσος 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν τό τε θερμὸν ψυχρὸν γίνεσθαι καὶ τὸ ψυχρὸν θερμὸν... καὶ ὅ,τι ἦν τε καὶ δ νῦν οὐδὲν ὁμοῖον εἶναι 8(4) πάντα ἑτεροιοῦσθαι ἡμῖν δοκεῖ καὶ μεταπίπτειν ἐκ τοῦ ἐκάστοτε ὁρωμένου 8(5) δῆλον τοίνυν, ὅτι... οὐδὲ ἐκεῖνα πολλὰ ὀρθῶς δο-

κεῖ εἶναι . . . ἀλλ' ἦν οἷόν περ ἐδόκει ἕκαστον τοιοῦτον Δημόκριτος 277.4 καὶ ὅς ἂν δοκῇ ἐπιτήδειος εἶναι, καὶ μάλιστα κατὰ φύσιν ἔποιτο 284 ἂν μὴ πολλῶν ἐπιθυμείης, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει Ἀρχύτας 1.8 ταῦτα γὰρ τὰ μαθήματα δοκοῦντι ἡμεν ἀδελφεὰ 1.26 τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἴσθησιν ἃ μὲν ἀπὸ τὰν πλαγᾶν ταχὺ παραγίνεται καὶ <ἰσχυρῶς>, ὁξεῖα φαίνεται, τὰ δὲ βραδέως καὶ ἀσθενῶς, βαρέα δοκοῦντι ἡμεν 4.1 καὶ δοκεῖ ἀλογιστικὰ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν μὲν ἀλλᾶν τεχνῶν καὶ πολὺ διαφέρειν. || Δημόκριτος 278 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι ἀπὸ φύσιος καὶ καταστάσιός τινος ἀρχαίης 5 (ἀντίθ. εἶναι). Νομίζομαι, be thought, Δημόκριτος 97 πολλοὶ δοκέοντες εἶναι φίλοι οὐκ εἰσὶ, καὶ οὐ δοκέοντες εἰσὶν 6. Γίνεται δεκτὸ/θεωρεῖται, be accepted, Ἀναξαγόρας 4.1 τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις 4.21 τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων ἐν τῷ σύμπαντι χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα. || (τά) δοκοῦντα. Ἡράκλειτος 28 δοκέοντα ὁ δοκιμώτατος γινώσκει, φυλάσσει Παρμενίδης 1.31 ἀλλ' ἔμπης καὶ ταῦτα μαθήσεται, ὥς τὰ δοκοῦντα χρὴν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα. || τὸ δοκεῖν. Δημόκριτος 3.5 ἀλλὰ τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν, ὥστε καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς τὸ πλεόν ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν, κατατίθεσθαι καὶ μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν. Πρβλ. δόκος, δόξα, γινώσκειν.

δόκιμος. Δοκιμασμένος/ἄξιος, tried/worthily, Ἡράκλειτος 28 δοκέοντα γὰρ ὁ δοκιμώτατος γινώσκει, φυλάσσει Δημόκριτος 67 μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς δοκίμοις πιστεύειν 68 δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν πράσσει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν βούλεται. Πρβλ. ἄξιος.

δοκίμως. Δοκιμασμένα/ὀρθά, tested/sound, Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα χρὴν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα.

δόκος. Γνώμη (ἀπλή), (simple) opinion, Ξενοφάνης 34 αὐτὸς ὅμως οὐκ οἶδε· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται. Πρβλ. δοκεῖν.

δολιχαίων. Μακράϊων, long-lived, Ἐμπεδοκλῆς 21.12 θεοὶ